

efter min Mening kommer derefter Kommunerne, og det synes mig, at de private Ejere komme først i tredje Række. Den kommunale Kreditforening skal altsaa med, og man skal altsaa ogsaa kunne købe dens Obligationer. Jeg skal her oplyse, at den kommunale Kreditforenings Obligationer udgøre ikke noget stort Beløb. Det er kun saadant noget som 7—8 Mill. Kr., lad os nu sige 8 Mill. Kr. Den benyttes med andre Ord aldeles ikke meget af Kommunerne. Jeg tør ikke sige af hvilken Grund. Nogle have sagt mig, at det er, fordi Kommunerne ikke ønske det solidariske Ansvar mellem Kommunerne, det er meget muligt. Det kan ogsaa være, at det er, fordi Kommunerne kunne faa Penge paa nok saa gode Vilkaar ved andre Kilder. Jeg har i det mindste gentagne Gange været med til uden Hensyn til den kommunale Kreditforening at stifte saadanne Laan, som Kommunerne have været meget veltilfredse med. Den kommunale Kreditforenings Obligationer staa heller ikke særligt højt, uagtet man jo skulde tro, at de frembøde en fortrinlig Sikkerhed. I Gaar stode de i $96\frac{1}{2}$ — $98\frac{1}{2}$, med andre Ord, man kunde ikke faa mere end højst 97, naar man vilde sælge dem. Den kommunale Kreditforening er altsaa ikke meget benyttet, og som Følge deraf har den heller ikke noget stort Udlaan. Udlaanet i den kommunale Kreditforening har i de to sidste Terminer været 243,400 Kr., hvilket praktisk taget vil sige, at naar Loven anvendes saaledes, at man køber Kreditforeningsobligationer i Forhold til det Udlaan, de have gjort i de foregaaende to Terminer, bliver den kommunale Kreditforenings Obligationer omtrent slet ikke tagne med. Jeg finder, at det er ikke rigtigt. Jeg finder, at naar man kan hjælpe til billige Penge, bør det først komme Staten til gode, derefter Kommunerne og i tredje Række de private Ejere, og jeg vil henstille, om man dog ikke kunde hjælpe noget paa det paa en eller anden Maade, og blandt andet, om man ikke kunde hjælpe ogsaa paa den Maade, at man ikke indskrænkede Hypotekbanken til at købe de kommunale Kreditforeningsobligationer, men ogsaa købte selve Kommunernes Obligationer. Den kommunale Kreditforening er i Virkeligheden ikke i Stand til at bedømme og kan ikke tage noget stort Hensyn til Kommunernes større eller mindre Rigdom, men væsentlig holde sig til det, at vedkommende Kommune har faaet de højere Autoriteters Tilladelse til at optage Laan, og

man ikke kan betvivle, at dette Laan ogsaa vil blive betalt. Det synes mig derfor, at det i hvert Fald ikke er ganske umuligt eller noget, man straks skulde kaste hen som en urealisabel Tanke, at man kunde hjælpe paa Kommunerne ved at give Hypotekbanken Adgang til at købe ikke blot den kommunale Kreditforenings Obligationer, men ogsaa de rent og skært kommunale Obligationer sammen med de andre.

Jeg behøver vel ikke at gentage, hvad jeg allerede har sagt, at jeg synes i det hele og store, naar jeg fratager det enkelte Punkt om Direktøren, som vi dog vel sagtens nok kunde naa til at forbedre noget, at Lovforslaget har truffet det rette. Jeg haaber, at det maa lykkes at føre det igennem, at det vil finde en velvillig Modtagelse og hurtig og god Behandling i det Udvalg, hvortil jeg ligeledes haaber, det maa blive henvist.

Neergaard: Det foreliggende Forslag er ikke noget for det høje Ting nyt Forslag. De, hvis Erindring gaar noget længere tilbage, ville jo vide, at vi gentagne Gange have haft Forslag om Oprettelsen af en Statshypotekbank til Beholdning her. Første Gang, jeg erindrer at have haft noget med det at gøre, var ved Behandlingen af de Forslag, der fremkom, dels fra daværende Finansminister Estrup i den anden Halvdel af 80erne, vistnok 1887, og dels ved privat Initiativ, ogsaa i 80erne. Og selv om der ikke forelaa egentlig Forslag om Oprettelse af en Hypotekbank, har der i alt Fald været til Drøftelse Forslag om Statsgaranti for Kreditforeningerne, Oprettelse af en Centralkreditforening og lignende.

Man tør vist antage, at Princippet i dette Forslag allerede fra Fortiden af er godkendt fra alle Sider. Det blev godkendt af den daværende Højreregering, af dette Ting og ogsaa af Landstinget. Der har vel altid gjort sig ret stærke Indvendinger gældende, om end de aldrig have kunnet samle noget Flertal, end ikke noget betydeligt Mindretal, i dette Ting. De ere væsentlig gaaede ud paa, at Staten paa denne Maade greb ind i de finansielle Forhold, at den ved denne sin Indgriben skaffede Grundejerne billigere Penge, men samtidig forsynede Kreditforeningernes Obligationer for de offentlige Stiftelser, Legater, Forsikringsselskaber og Banker osv., som ønske at anbringe alle deres Midler eller en Del af dem i Kreditforeningsobligationer. Det er den principielle